

AMPAK ...

Anka Lisec

glavna in odgovorna urednica Geodetskega vestnika

V deževno jesen smo zajadrali na krilih uspehov naših športnikov, raziskovalcev, podjetnikov ... Kako lepo je ob jutranji kavi poklepetati o dobrih in navdihujočih novicah! Tako lepo, da nas niti sivi deževni dnevi skoraj ne motijo več. Zdi se, da so celo najbolj zadržani in nergavi posamezniki dovolili nasmehu priti na obraz. In to je dobro ...

Glede na to, da so dobili veliko več medijske pozornosti uspehi športnikov, tudi uspehi podjetij, naj v teh vrsticah povzamem nekaj odmevnejših dosežkov naših raziskovalcev. Že vnaprej se opravičujem, ker sem pri pregledu znanstvenih dosežkov nekoliko pristranska in se osredotočam bolj na področje tehnike in naravoslovja, a so to področja, ki so nekako najbolj povezana z našo stroko, dodatno pa so nova spoznanja zagotovo navdihujoča za splošno javnost.

Skupina slovenskih znanstvenikov, v kateri je z raziskovalci Instituta Jožef Stefan in Fakultete za matematiko in fiziko sodeloval kolega s Fakultete za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani, je tako objavila znanstveni članek v prestižni reviji *Nature Physics* o odkritju kvantne spinske tekočine; s tem so razrešili štirideset let odprto vprašanje v fiziki, spoznanje pa je pomembno predvsem za nadaljnji razvoj kvantnih tehnologij. V mednarodni raziskovalni skupini na Institutu Jožef Stefan so poleg tega potrdili obstoj mreže vrtincev v tekočih kristalih – dokazana vrtinčasta struktura snovi je izredno zanimiva, saj povezuje fiziko realnega sveta s topologijo, posebno vejo matematike. Veseli dejstvo, da so slovenski raziskovalci in raziskovalne institucije vse uspešnejši pri raziskovalnem programu Obzorje 2020 (Horizon 2020) ter drugih mednarodnih raziskovalnih pobudah.

Odmevni dosežki naših znanstvenikov in raziskovalcev prihajajo tudi iz tujine, med drugim imamo vse več doktorjev znanosti na področju geodezije in geoinformatike, ki po študiju na Univerzi v Ljubljani doktorski akademski naslov pridobijo z odličnimi raziskovalnimi rezultati na priznanih tujih univerzah. Upam samo, da jih bomo lahko privabili nazaj v Slovenijo s prijaznim delovnim okoljem, ki bo precej bolj podpiralo znanstveno-raziskovalno delo in inovacije. Danes je namreč v Sloveniji pomen znanstvenega in razvojnega dela za državo in njeno gospodarstvo zaskrbljujoče prezrt. Ustvariti moramo okolje, da bodo lahko ti »dragulji« s svojim znanjem in izkušnjami prispevali k razvoju naše države.

Pa ste se morda vprašali, kaj je bilo treba storiti posameznikom in skupinam, da žanjejo take uspehe? Če ste prisluhnilo kakšnemu intervjuju s posamezniki ali posameznicami, ki so se v preteklih mesecih

posebej izkazali z izjemnimi dosežki – pa naj bodo športniki, podjetniki ali raziskovalci, ste zagotovo ugotovili, da so vsi ti uspešni posamezniki, skupine, institucije imeli dobro zastavljene cilje. Vsem je bilo tudi jasno, da je treba biti vztrajen in da je treba za uspeh vložiti veliko truda.

Ko potem na drugi strani pogledam takšne in drugačne težave, s katerimi se vsakodnevno srečujemo, tudi v naši stroki, ne morem mimo dejstva, da se očitno marsikdaj ne ve, kaj je cilj, kaj bi radi ... Če se že ve, kaj bi radi dosegli, se najde ovira, ki je bojda »nepremagljiva«. Prepričana pa sem, da če bi res želeli doseči cilje, če bi res želeli kaj spremeniti, bi zagotovo našli pot ... **Ampak** na področjih, kjer se ne premaknemo nikamor, se to ne zgodi.

V naši stroki prepogosto slišimo prislov »ampak« v protivnem priredju: »*To bi lahko storili, ampak ne moremo ...*«, »*S tem bi lahko uspeli, ampak to ni mogoče ...*« itn. – se sliši poznano? Toda prislov ampak lahko uporabimo tudi v zvezi »ne samo, ne le«: »*Ne le da bi to storili, ampak lahko naredimo še več ...*«, »*Ne samo, da bi s tem uspeli, ampak uspeli bomo tudi z ...*« Zveni bolje, mar ne?

Nihče ne bo opravil dela namesto nas in težave se bodo začele reševati, ko jih bomo začeli reševati sami. Zato, dragi bralec ali bralka teh vrstic, ne izgublajmo časa za delo v negotovosti, jasno oblikujmo cilje in stopimo odločno korak dalje – sledili nam bodo! Saj ste videli, da sta optimizem in zmagovalni duh nalezljiva ...

Upam, da bo kanček k dobri volji in optimizmu prispevalo tudi prebiranje jesenske številke Geodetskega vestnika – zanimiv in pester je nabor strokovnih člankov, mnogo se je dogajalo tudi na Geodetski upravi RS, na fakulteti, v društvih. Novo je vodstvo na Inženirski zbornici Slovenije, v Matični sekciji geodetov. Imamo pa tudi novega-starega predsednika ZGS, mag. Blaža Mozetiča, ki mu iskreno čestitam ob ponovni izvolitvi in želim uspešno vodenje zveze!